

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 34, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 ⁽¹⁾, την έννοια ότι η απαίτηση ή το δικαίωμα που θα προέκυπτε ενδεχομένως από την επιβολή, στο ίδρυμα που διαδέχθηκε την Banco Popular, υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης ως συνέπεια της ακυρότητας της αγοράς κεφαλαιακού μέσου (προνομιούχων μετοχών), το οποίο μετατράπηκε τελικώς σε μετοχές πριν από τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης της Banco Popular (7 Ιουνίου 2017), μπορεί να θεωρηθεί υποχρέωση που επηρεάζεται από την απομείωση που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, ως «μη δεδουλευμένη» υποχρέωση ή απαίτηση, με αποτέλεσμα να θεωρείται εξοφληθείσα και να μην μπορεί να απαιτηθεί από την Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, όταν η αγωγή από την οποία απορρέει η εν λόγω υποχρέωση ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;
- 2) Μήπως, αντιθέτως, οι ως άνω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η προμνησθείσα απαίτηση ή το προμνησθέν δικαίωμα θα συνιστά «δεδουλευμένη» υποχρέωση (άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας) ή «ήδη δεδουλευμένη υποχρέωση» κατά τον χρόνο εξυγίανσης της τράπεζας (άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο β'), και, ως τέτοια, θα εξαιρείται από τα αποτελέσματα της εξόφλησης ή της ακύρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων ή απαιτήσεων, μολονότι οι μετοχές απομειώθηκαν και εξαλειφθηκαν, και, κατά συνέπεια, θα είναι απαιτητή από την Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, ακόμη και αν η αγωγή από την οποία προκύπτει η υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 23 Δεκεμβρίου 2022 — FSC κατά Banco Santander SA

(Υπόθεση C-794/22)

(2023/C 173/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων: FSC

Αναρρεσίβλητη: Banco Santander SA

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 34, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 60, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ⁽¹⁾, έχουν την έννοια ότι η απαίτηση ή το δικαίωμα που θα προέκυπτε ενδεχομένως από την επιβολή, στο ίδρυμα που διαδέχθηκε τη Banco Popular, υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης ως αποτέλεσμα άσκησης αγωγής αποζημίωσης απορρέουσας από την εμπορία χρηματοοικονομικού προϊόντος (ομολόγων μειωμένης εξασφάλισης υποχρεωτικών μετατρέψιμων σε μετοχές της ίδιας τράπεζας), μη περιλαμβανόμενου στα πρόσθετα κεφαλαιακά [μέσα] τα οποία αφορούν τα μέτρα εξυγίανσης της Banco Popular, τα οποία μετατράπηκαν τελικώς σε μετοχές της τράπεζας πριν από τη λήψη των μέτρων εξυγίανσης της τράπεζας (7 Ιουνίου 2017), μπορεί να θεωρηθεί υποχρέωση που επηρεάζεται από την απομείωση ή την εξάλειψη που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ, ως «μη ληξιπρόθεσμη» υποχρέωση ή απαίτηση, με αποτέλεσμα να θεωρείται εξοφλημένη και να μην μπορεί να απαιτηθεί από τη Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, όταν η αγωγή από την οποία απορρέει η εν λόγω υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

Μήπως, αντιθέτως, οι ως άνω διατάξεις έχουν την έννοια ότι η προμνησθείσα απαίτηση ή το προμνησθέν δικαίωμα θα συνιστά «ληξιπρόθεσμη» υποχρέωση ή απαίτηση –άρθρο 53, παράγραφος 3, της οδηγίας– ή «ήδη δεδουλευμένη υποχρέωση» κατά τον χρόνο εξυγίανσης της τράπεζας –άρθρο 60, παράγραφος 2, στοιχείο β’–, και, ως τέτοια, θα εξαιρείται από τα αποτελέσματα της εξόφλησης ή της ακύρωσης των εν λόγω υποχρεώσεων ή απαιτήσεων, και, κατά συνέπεια, θα είναι απαιτητή από τη Banco Santander, ως διάδοχο της Banco Popular, ακόμη και αν η αγωγή από την οποία προκύπτει η υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης ασκήθηκε μετά την περάτωση της διαδικασίας εξυγίανσης της τράπεζας;

(¹) Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Bratislava III (Σλοβακία) στις 24 Ιανουαρίου 2023 — NFŠ a.s. κατά Slovenská republika (Σλοβακικής Δημοκρατίας), ενεργούσας διά του Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-28/23, NFŠ)

(2023/C 173/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Bratislava III

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: NFŠ a.s.

Εναγόμενοι: Slovenská republika (Σλοβακική Δημοκρατία), ενεργούσα διά του Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελούν η συμφωνία επιχορήγησης και το προσύμφωνο πώλησης που έχουν συναφθεί μεταξύ υπουργείου (του Δημοσίου) και φορέα ιδιωτικού δικαίου επιλεγέντος εκτός διαγωνιστικής διαδικασίας «δημόσιες συμβάσεις έργων» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β’, της οδηγίας 2004/18 (¹), ή του άρθρου 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ’, της οδηγίας 2014/24 (²), όταν η επιχορήγηση αποτελεί κρατική ενίσχυση εγκριθείσα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ’, ΣΛΕΕ, αντικείμενο δε της σύμβασης επιχορήγησης αποτελεί η υποχρέωση του Δημοσίου να παράσχει επιχορήγηση καθώς και η υποχρέωση του φορέα ιδιωτικού δικαίου να κατασκευάσει κτήριο σύμφωνα με τις οριζόμενες από το υπουργείο προϋποθέσεις και να καταστήσει δυνατή τη χρήση τμήματος της εν λόγω κατασκευής σε αθλητικό οργανισμό και αντικείμενο του προσυμφώνου αποτελεί η αναγνώριση στον φορέα ιδιωτικού δικαίου μονομερούς δικαιώματος προαίρεσης συνιστάμενου στην υποχρέωση του Δημοσίου να αγοράσει την κατασκευή, ενώ οι εν λόγω συμφωνίες συνιστούν ενιαίο πλαίσιο αμοιβαίων υποχρεώσεων μεταξύ του υπουργείου και του φορέα ιδιωτικού δικαίου, αλληλένδετων ως προς τον χρόνο και το αντικείμενο;
- 2) Έχουν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο β’, της οδηγίας 2004/18 ή το άρθρο 2, παράγραφος 6, στοιχείο γ’, της οδηγίας 2014/24 την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση του εθνικού δικαίου κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία είναι απολύτως άκυρη (ήτοι εξαρχής/ex tunc) η δικαιοπραξία της οποίας το περιεχόμενο ή ο σκοπός αντιτίθεται στον νόμο ή καταστρατηγεί τον νόμο ή αντικείται στα χρηστά ήθη, εφόσον η παράβαση του νόμου αποτελεί κατάφωρη παράβαση των κανόνων σύναψης δημοσίων συμβάσεων;
- 3) Έχουν το άρθρο 2δ, παράγραφος 1, στοιχείο α’ και το άρθρο 2δ, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665 (³), την έννοια ότι αντιτίθενται σε ρύθμιση εθνικού δικαίου κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία είναι απολύτως άκυρη (ήτοι εξαρχής/ex tunc) η δικαιοπραξία της οποίας το περιεχόμενο ή ο σκοπός αντιτίθεται στον νόμο ή καταστρατηγεί τον νόμο ή αντικείται στα χρηστά ήθη, εφόσον η παράβαση του νόμου αποτελεί κατάφωρη παράβαση (καταστρατηγήση) των κανόνων σύναψης δημοσίων συμβάσεων, όπως συμβαίνει στην κύρια δίκη;